इति वचनम् उदीर्य चन्द्रमौलौ
सपदि तिरोहिततां गते, प्रबुध्य
अधिगतवरम् आशु दम्पती तौ
प्रमदम् अकृत्रिमम् आपतुः कृतार्थौ । 145

उत्थाय च उषसि ततः प्रकृतीर् विधाय
तत्स्वप्नकीर्तनसुधारसतर्पितासु ताः,
देवी च सा नरपतिश् च सबन्धुभृत्यौ
बद्धोत्सवौ विदधतुर् व्रतपारणानि । 146

कतिपयदिवसापगमे
तस्याः स्वप्ने जटाधरः पुरुषः
कोऽप्य् अथ देव्या वासव-
दत्तायाः फलम् उपेत्य ददौ । 147

ततः स विनिवेदितस्फुटतथाविधस्वप्नया
सह प्रमुदितस् तया समभिनन्दितो मन्त्रिभिः
विचिन्त्य शशिमौलिना फलनिभेन दत्तं सुतं
मनोरथम् अदूरगं गणयति स्म वत्सेश्वरः । 148

। इति ।

॥ एकविंशस् तरङ्गः ॥

Digitized by Google